

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

20. prosince 2017*

„Řízení o předběžné otázce – Postup při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů – Vnitrostátní právní předpis, který upřesňuje nebo zavádí zákaz nabízet hazardní hry, loterie a sázky bez povolení a zavádí zákaz reklamy na hazardní hry, loterie a sázky nabízené bez povolení“

Ve věci C-255/16,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Københavns byret (okresní soud v Kodani, Dánsko) ze dne 19. dubna 2016, došlým Soudnímu dvoru dne 2. května 2016, v trestním řízení proti

Bentu Falbertovi,

Poulu Madsenovi,

JP/Politikens Hus A/S,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev, S. Rodin (zpravodaj) a E. Regan, soudci,

generální advokát: M. Bobek,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. května 2017,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za P. Madsena a B. Falberta, jakož i za JP/Politikens Hus A/S S. MacMahon Baldwinem a M. Dittmerem, advokater,
- za dánskou vládu M. Wolff, N. Lyshøjem, C. Thorningem a J. Nymann-Lindegrenem, jako zmocněnci,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, M. Figueiredem, A. Silva Coelho a P. de Sousa Inês, jako zmocněnci,
- za rumunskou vládu L. Lițu a R. H. Raduem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: dánština.

– za Evropskou komisi H. Tserepa-Lacombe, Y. Marinovou, L. Grønfeldt, U. Nielsenem a G. Braga da Cruzem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 26. července 2017,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 1 bodů 1, 2, 5 a 11 a čl. 8 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 1998, L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998 (Úř. věst. 1998, L 217, s. 18; Zvl. vyd. 13/21, s. 8, dále jen „směrnice 98/34“).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci trestního řízení vedeného proti Bentu Falbertovi a Poulu Madsenovi, jakož i proti JP/Politikens Hus A/S, kterým je vytýkáno, že bez povolení vydaného příslušným orgánem zveřejnili v dánském deníku *Ekstra Bladet* a na internetových stránkách tohoto deníku reklamu na on-line služby hazardních her nabízené bez povolení příslušných úřadů.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 1 směrnice 98/34 stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) ‚výrobkem‘ každý průmyslově vyrobený výrobek a každý zemědělský produkt včetně produktů rybolovu;
- 2) ‚službou‘ jakákoli služba informační společnosti, tj. každá služba poskytovaná zpravidla za úplatu, na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služeb.

Pro účely této definice se rozumí:

- ‚službou poskytovanou na dálku‘ služba poskytovaná bez současné přítomnosti stran,
- ‚službou poskytovanou elektronicky‘ služba odeslaná z výchozího místa a přijatá v místě jejího určení prostřednictvím elektronického zařízení pro zpracování a uchování dat (včetně digitální komprese) a jako celek odeslaná, přenesená nebo přijatá drátově, rádiově, opticky nebo jinými elektromagnetickými prostředky,
- ‚službou na individuální žádost příjemce služeb‘ služba poskytovaná přenosem dat na individuální žádost.

Příklady služeb, které nejsou zahrnuty do této definice, jsou uvedeny v příloze V.

[...]

- 5) ‚předpisem pro služby‘ [se rozumí] požadavek obecného charakteru týkající se přístupu ke službám a jejich poskytování ve smyslu bodu 2, zejména ustanovení týkající se poskytovatele služeb, služeb samotných a příjemce služeb, s výjimkou předpisů, které se nezaměřují specificky na služby definované ve výše uvedeném bodě.

[...]

Pro účely této definice:

- se předpis považuje za zaměřený výhradně [specificky] na služby informační společnosti tehdy, je-li s ohledem na jeho odůvodnění a jeho znění konkrétním záměrem a cílem všech nebo některých jeho ustanovení regulovat tyto služby přímo a cíleně,
- předpis se nepovažuje za zaměřený specificky na služby informační společnosti, působí-li na tyto služby pouze nepřímo nebo náhodně.

[...]

- 11) ‚technickým předpisem‘ [se rozumí] technické specifikace a jiné požadavky nebo předpisy pro služby včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh, při poskytování služby, při usazování poskytovatele služeb nebo při používání v členském státě nebo na jeho větší části závazné *de iure* nebo *de facto*, jakož i právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb s výjimkou předpisů stanovených v článku 10.

Technické předpisy *de facto* zahrnují:

- právní nebo správní předpisy členského státu, které odkazují na technické specifikace nebo jiné požadavky nebo profesní pravidla nebo pravidla správné praxe, které samy obsahují odkaz na technické specifikace nebo na jiné požadavky nebo na předpisy pro služby, přičemž soulad s nimi předpokládá shodu s povinnostmi uloženými uvedenými právními nebo správními předpisy,

[...]

- technické specifikace nebo jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které souvisejí s daňovými nebo finančními opatřeními ovlivňujícími spotřebu výrobků nebo služeb tím, že vyzývají ke shodě s těmito technickými specifikacemi nebo jinými požadavky nebo předpisy pro služby; to však neplatí pro technické specifikace nebo jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které se týkají národních systémů sociálního zabezpečení.

[...]“

- 4 Tato směrnice stanoví v čl. 8 odst. 1:

„S výhradou článku 10 členské státy sdělí neprodleně Komisi každý návrh technického předpisu s výjimkou případu, kdy takový předpis pouze přejímá úplné znění mezinárodní nebo evropské normy a kdy postačí informace o dotyčné normě; členské státy současně Komisi sdělí důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout, pokud již nebyly uvedeny v samotném návrhu.“

Dánské právo

- 5 Článek 10 lov om visse spil, lotterier og væddemål (zákon o hazardních hrách, loteriích a sázkách, dále jen „zákon o hazardních hrách“), ve znění použitelném na spor v původním řízení vycházejícím z lov nr. 204 af 26 marts 2003 om ændring af lov om visse spil, lotterier og væddemål og andre love og om ophævelse af lov om væddemål i forbindelse med heste og hundevæddeløb (zákon č. 204 o změně zákona o hazardních hrách, loteriích a sázkách a jiných zákonů a o zrušení zákona o sázkách na koňské a psí dostihy) ze dne 26. března 2003 (dále jen „pozměňující zákon“), zní takto:

„1. Peněžitým trestem nebo trestem odnětí svobody až na šest měsíců bude potrestán ten, kdo úmyslně nebo z hrubé nedbalosti

- 1) nabízí v tuzemsku hazardní hry, loterie nebo sázky bez povolení podle článku 1,
- 2) zprostředkovává účast na hazardních hrách, loteriích nebo sázkách, pro něž nebylo vydáno povolení podle článku 1.

[...]

3. Peněžitým trestem bude potrestán ten, kdo úmyslně nebo z hrubé nedbalosti

[...]

3) inzeruje hazardní hry, loterie nebo sázky, pro něž nebylo vydáno povolení podle článku 1.“

- 6 Podle čl. 1 odst. 1 zákona o hazardních hrách může ministr pro daně vydat povolení pro hazardní hry, loterie a sázky, které lze podle čl. 2 odst. 1 tohoto zákona udělit pouze jediné společnosti.
- 7 Komentář k návrhu zákona, který vedl k přijetí pozměňujícího zákona, uvedl cíle, které sleduje čl. 10 odst. 3 bod 3 zákona o hazardních hrách takto:

„Je navrhováno zakázat reklamu na hazardní hry, loterie nebo sázky, které nejsou povoleny zákonem.

Tato změna odpovídá zákazu stanovenému nyní v čl. 12 odst. 3 zákona o sázkách na koňské dostihy a představuje vyjasnění čl. 10 odst. 4 zákona o sportovních sázkách a loteriích.

Cílem tohoto zákazu je ochrana provozovatelů hazardních her, kteří mají povolení dánských orgánů, proti hospodářské soutěži ze strany společností, které takové povolení nemají a které nemohou legálně v Dánsku poskytovat ani zprostředkovávat hazardní hry.

Reklama ve smyslu tohoto zákona se rozumí jakákoliv forma oznámení nebo sdělení informací o činnostech a obchodní nabídce provozovatelů hazardních her.

Tento zákaz se však nevztahuje na redakční informace v tištěných nebo digitálních médiích.

Tento zákaz platí bez rozdílu pro všechna média. Reklama je tedy zakázána ve stejném rozsahu v tištěných médiích, v rozhlase, v televizi a v digitálních médiích, například ve formě bannerů.

Reklama na činnost provozovatelů hazardních her, zejména jejich internetové stránky, adresy atd., je podle čl. 10 odst. 3 bodu 3 rovněž zakázána.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 8 Bent Falbert je bývalý a Poul Madsen současný šéfredaktor dánského deníku *Ekstra Bladet*, jehož majitelkou je společnost JP/Politikens Hus.
- 9 Proti obžalovaným v původním řízení je vedeno trestní řízení u předkládajícího soudu pro porušení čl. 10 odst. 3 bodu 3 zákona o hazardních hrách tím, že v deníku *Ekstra Bladet*, jakož i na internetových stránkách tohoto deníku, jako je „www.ekstrabladet.dk“ a „www.ekstrabladet.tv“, uveřejnili reklamy na sázkové kanceláře, které nabízejí v Dánsku hazardní hry či sázky, aniž jim bylo vydáno povolení.
- 10 Předkládající soud se táže, zda musí být pozměňující zákon považován za „technický předpis“ ve smyslu směrnice 98/34, a zda tedy měl být podle čl. 8 odst. 1 této směrnice oznámen Komisi.
- 11 Podle tohoto soudu se jedná zejména o určení, zda, jak tvrdí obžalovaní v původním řízení, pozměňující zákon je „předpis pro služby“ ve smyslu čl. 1 bodu 5 směrnice 98/34, neboť je zaměřen specificky na služby informační společnosti.
- 12 V této souvislosti předkládající soud uvádí, že před nabytím účinnosti pozměňujícího zákona měli zahraniční provozovatelé pouze zakázáno organizovat hazardní hry v Dánsku prostřednictvím fyzických distribučních kanálů a že záměrem a cílem tohoto zákona je, jak vyplývá z přípravných prací k němu, rozšířit zákaz organizace hazardních her v Dánsku ze strany zahraničních provozovatelů na hry nabízené prostřednictvím internetu.
- 13 Vzhledem k tomu, že pozměňující zákon měl rozšířit již existující zákaz na nové služby, jako jsou on-line hazardní hry, má předkládající soud za to, že tento zákon se netýká nabídky on-line her a příslušné reklamy pouze „nepřímo nebo náhodně“. Naopak, jedná se o právní úpravu přístupu k novým službám informační společnosti, u níž směrnice 98/34 vyžaduje, jak vyplývá z přípravných prací k této směrnici, oznámení Komisi. V této souvislosti nemá vliv to, že pořádání hazardních her, ať již nabízených on-line nebo off-line, bylo na základě pozměňujícího zákona zakázáno.
- 14 Za těchto podmínek se Københavns byret (městský soud v Kodani, Dánsko) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Jedná se o předpis, který je nutno oznámit podle čl. 8 odst. 1, ve spojení s čl. 1 prvním pododstavcem body 2, 5 a 11 směrnice [98/34], v případě, kdy:

- a) je navržena k přijetí právní úprava pozměňující zákon o některých hazardních hrách, loteriích a sázkách, podle níž se trestného činu dopouští mimo jiné ten, kdo úmyslně nebo z hrubé nedbalosti ‚nabízí v Dánsku hazardní hry, loterie nebo sázky bez povolení podle článku 1‘, a ten, kdo úmyslně nebo z hrubé nedbalosti ‚inzeruje hazardní hry, loterie nebo sázky, pro něž nebylo vydáno povolení podle článku 1‘,
 - a
- b) z komentáře k návrhu uvedené právní úpravy vyplývá, že účelem výše uvedených ustanovení o trestnosti daného jednání je vyjasnit či případně stanovit zákaz hazardních her nabízených on-line zahraničními herními společnostmi, které jsou zaměřeny přímo na dánský trh, a to částečně zákazem inzerování mimo jiné hazardních her nabízených on-line zahraničními herními společnostmi s tím, že podle tohoto komentáře není pochyb o tom, že podle pravidel platných před uvedenou změnou právní úpravy je činnost v oblasti hazardních her protiprávní, pokud zahraniční herní společnost využívá prodejní kanály, v jejichž rámci jsou hry ve skutečnosti fyzicky prodávány na území Dánska; avšak větší pochybnosti panují v otázce, zda se dané ustanovení vztahuje i na hazardní hry pocházející ze zahraničí, které jsou zaměřeny na zájemce v Dánsku, ale

fyzicky se nacházejí mimo území Dánska; a je tedy nezbytné vyjasnit, zda se dané ustanovení vztahuje i na tyto formy hazardních her. Z komentáře je dále patrné, že navrhovanou právní úpravou má být stanoven zákaz inzerce hazardních her, loterií a sázek, pro něž nebylo vydáno povolení podle daného zákona, a že dotyčný pozměňovací předpis je na jedné straně v souladu se stávajícím zákazem stanoveným v čl. 12 odst. 3 zákona o sázkách na koňské dostihy, ale na straně druhé upřesňuje ustanovení čl. 10 odst. 4 tehdy platného zákona o sázkách a loteriích. V komentáři je dále uvedeno, že účelem zákazu je chránit poskytovatele hazardních her, kteří získali povolení vydané dánskými orgány, proti hospodářské soutěži ze strany společností, které takové povolení nemají, a nemohou tedy v Dánsku legálně nabízet ani zprostředkovávat hazardní hry.“

K předběžné otázce

- 15 Svou předběžnou otázkou se předkládající soud táže, zda je třeba článek 1 směrnice 98/34 vykládat v tom smyslu, že takové vnitrostátní ustanovení, o jaké se jedná v původním řízení, které stanoví trestní sankce v případě nabídky hazardních her, loterií nebo sázek v tuzemsku bez povolení, jakož i v případě reklamy na hazardní hry, loterie nebo sázky, pro něž nebylo vydáno povolení, představuje technický předpis ve smyslu tohoto ustanovení, který podléhá oznamovací povinnosti podle čl. 8 odst. 1 této směrnice.
- 16 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury vnitrostátní ustanovení, která se omezují na to, aby stanovila podmínky pro založení podniků nebo pro poskytování jejich služeb, například ustanovení, která podřizují výkon určité obchodní činnosti předchozímu souhlasu, nejsou technickými předpisy ve smyslu čl. 1 bodu 11 směrnice 98/34 (v tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 4. února 2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 76, a ze dne 1. února 2017, Municipío de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, bod 26).
- 17 V projednávané věci je třeba mít za to, jak uvedl generální advokát v bodech 31 a 32 svého stanoviska, že takové vnitrostátní ustanovení, jako je čl. 10 odst. 1 bod 1 zákona o hazardních hrách, které stanoví sankci za nabízení hazardních her bez předchozího povolení, musí být označeno za „ustanovení, které podřizuje výkon této činnosti předchozímu souhlasu“, ve smyslu judikatury citované v předchozím bodě.
- 18 Takové ustanovení tedy nespadá pod pojem „technický předpis“ uvedený v článku 1 směrnice 98/34.
- 19 Pokud jde o to, zda čl. 10 odst. 3 bod 3 zákona o hazardních hrách, který ukládá sankci za reklamu na nepovolené hazardní hry, představuje „technický předpis“ ve smyslu článku 1 směrnice 98/34, který podléhá oznamovací povinnosti podle čl. 8 odst. 1 této směrnice, je třeba nejprve uvést, že i když mezi čl. 10 odst. 1 bodem 1 zákona o hazardních hrách, který ukládá sankci za nabízení hazardních her bez předchozího povolení, a čl. 10 odst. 3 bodem 3 zákona o hazardních hrách, v rozsahu, v němž toto ustanovení ukládá sankci za reklamu na takové nepovolené hry, existuje úzký vztah, nevyplývá z toho, že posledně uvedené ustanovení musí být považováno za „ustanovení, které podřizuje výkon [...] činnosti předchozímu souhlasu“, ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 16 tohoto rozsudku. Taková ustanovení mají totiž navzdory úzkému vztahu mezi nimi rozdílné funkce a působnost (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. října 2016, M. a S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 28).
- 20 Dále je třeba uvést, že ze spisu předloženého Soudnímu dvoru nevyplývá, zda pozměňující zákon, kterým byl vložen čl. 10 odst. 3 bod 3 zákona o hazardních hrách, který ukládá sankci za reklamu na nepovolené hazardní hry, přinesl změnu dřívějších pravidel pro hazardní hry, zejména rozšířením jejich působnosti na on-line hry nabízené zahraničními provozovateli hazardních her, nebo naopak uvedená dřívější pravidla pouze upřesnil nebo vyjasnil.

- 21 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že otázka, zda takový zákaz reklamy na nepovolené hazardní hry, jaký stanoví čl. 10 odst. 3 bod 3 zákona o hazardních hrách, zejména pokud jde o on-line hazardní hry nabízené zahraničními provozovateli hazardních her, byl stanoven již dřívějšími pravidly pro hazardní hry, takže pozměňující zákon se omezuje na vyjasnění tohoto zákazu, nebo zda naopak uvedený zákaz byl vložen do zákona o hazardních hrách pozměňujícím zákonem, představuje otázku vnitrostátního práva, která spadá do pravomoci předkládajícího soudu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. dubna 2005, Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, bod 83).
- 22 Zadruhé je třeba připomenout, že návrh zákona, který vedl k přijetí pozměňujícího zákona, měl podléhat oznamovací povinnosti podle čl. 8 odst. 1 směrnice 98/34 pouze v případě, že pozměňující zákon zavedl, v čl. 10 odst. 3 bodě 3 zákona o hazardních hrách, zákaz reklamy na nepovolené hazardní hry, zejména v souvislosti s on-line hazardními hrami poskytovanými zahraničními provozovateli hazardních her.
- 23 Aby byla nová vnitrostátní právní úprava považována za technický předpis, který musí být oznámen podle směrnice 98/34, nesmí se totiž omezovat na převzetí nebo nahrazení, aniž by dodala technické specifikace či nové nebo doplňující požadavky, stávajících technických předpisů náležitě oznámených Komisi (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. dubna 2005, Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, bod 85).
- 24 Pro případ, že pozměňující zákon vložil do čl. 10 odst. 3 bodu 3 zákona o hazardních hrách zákaz reklamy na nepovolené hazardní hry, zejména rozšířením jeho působnosti na on-line hazardní hry nabízené zahraničními provozovateli, je třeba posoudit, zda toto ustanovení představuje „technický předpis“ ve smyslu směrnice 98/34.
- 25 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pojem „technický předpis“ zahrnuje čtyři kategorie opatření, a sice zaprvé „technickou specifikaci“ ve smyslu čl. 1 bodu 3 směrnice 98/34, zadruhé „jiný požadavek“, jak je definován v čl. 1 bodu 4 této směrnice, zatřetí „předpis pro služby“ uvedený v čl. 1 bodě 5 uvedené směrnice a začtvrté „právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazení poskytovatele služeb“ ve smyslu čl. 1 bodu 11 téže směrnice (rozsudky ze dne 4. února 2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, bod 70, a ze dne 13. října 2016, M. a S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 18).
- 26 V projednávané věci je třeba nejprve posoudit, zda čl. 10 odst. 3 bod 3 zákona o hazardních hrách lze kvalifikovat jako „technický předpis“ na základě jeho příslušnosti do kategorie „předpisů pro služby“ ve smyslu čl. 1 bodu 5 směrnice 98/34.
- 27 Je třeba připomenout, že podle čl. 1 bodu 2 této směrnice zahrnuje tato kategorie „technických předpisů“ pouze pravidla týkající se služeb informační společnosti, to znamená jakékoliv služby poskytované na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služeb (viz rozsudky ze dne 13. října 2016, M. a S., C-303/15, EU:C:2016:771, bod 21, jakož i ze dne 1. února 2017, Município de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, bod 28).
- 28 V tomto ohledu je třeba uvést, že čl. 10 odst. 3 bod 3 zákona o hazardních hrách se týká v zásadě dvou typů služeb, a sice reklamních služeb, které jsou bezprostředním předmětem sankcí stanovených tímto ustanovením, a služeb hazardních her, ke kterým se vztahuje zákaz reklamy a které představují hlavní předmět zákona o hazardních hrách, jako celku.
- 29 Jak reklamní služby, tak služby hazardních her v rozsahu, v němž jsou poskytovány elektronicky (on-line), představují „služby informační společnosti“ ve smyslu čl. 1 bodu 2 směrnice 98/34 a pravidla, která se jich týkají, mohou být tedy považována za „předpisy pro služby“ ve smyslu čl. 1 bodu 5 směrnice 98/34.

- 30 Je však třeba uvést, že podle definice uvedené v čl. 1 bodu 5 směrnice 98/34 musí být předpis k tomu, aby mohl být kvalifikován jako „předpis pro služby“, zaměřen „specificky“ na služby informační společnosti.
- 31 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že předkládající soud chce vědět, zda čl. 10 odst. 3 bod 3 zákona o hazardních hrách lze považovat za ustanovení zaměřené „specificky“ na služby informační společnosti, třebaže znění tohoto ustanovení nezmiňuje výslovně služby informační společnosti a nijak nerozlišuje mezi službami poskytovanými off-line a on-line. Tento soud nicméně uvádí, že z přípravných prací k pozměňujícímu zákonu vyplývá, že cílem tohoto zákona bylo zejména rozšířit působnost uvedeného ustanovení na služby poskytované on-line.
- 32 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že to, zda je předpis zaměřen specificky na služby informační společnosti, musí být podle čl. 1 bodu 5 první odrážky směrnice 98/34 určeno s ohledem jak na odůvodnění, tak na znění tohoto předpisu. Kromě toho není vyžadováno, podle téhož ustanovení, aby regulace služeb informační společnosti byla „konkrétním záměrem a cílem“ všech ustanovení dotčeného předpisu, jelikož stačí, aby tento záměr nebo cíl měla některá ustanovení tohoto předpisu.
- 33 Pokud tedy ze samotného znění vnitrostátního předpisu nevyplývá, že jeho cílem je alespoň částečně regulovat specificky služby informační společnosti – například protože znění předpisu, jako v projednávaném případě, nijak nerozlišuje mezi službami poskytovanými off-line a službami poskytovanými on-line, může tento cíl nicméně jasně vyplývat z odůvodnění tohoto předpisu, jak vyplývá, v souladu s vnitrostátními výkladovými pravidly relevantními v tomto ohledu, zejména z přípravných prací k uvedenému předpisu.
- 34 Zadruhé, jak uvedl generální advokát v bodě 63 svého stanoviska, z bodů 7 a 8 směrnice 98/48, kterou byla směrnice 98/34 pozměněna, vyplývá, že jejím cílem je přizpůsobit existující vnitrostátní právní a správní předpisy novým službám informační společnosti a zabránit „omezování volného pohybu služeb a svobody usazování, a tím [...] opětovnému rozdělení vnitřního trhu“.
- 35 Vyloučit, že předpis, jehož účelem a předmětem je podle přípravných prací k němu jednoznačně rozšířit stávající předpis na služby informační společnosti, bude kvalifikován jako předpis zaměřený specificky na takové služby ve smyslu čl. 1 bodu 5 směrnice 98/34, pouze z důvodu, že jeho znění tyto služby výslovně nezmiňuje, ale zahrnuje je v rámci širšího pojmu služeb, zahrnujících jak služby poskytované on-line, tak služby poskytované off-line, by bylo v rozporu s tímto cílem.
- 36 Takové vnitrostátní ustanovení, jako je čl. 10 odst. 3 bod 3 zákona o hazardních hrách, tudíž představuje technický předpis, který musí být před přijetím oznámen Komisi, pokud z přípravných prací k tomuto ustanovení jasně vyplývá, že jeho záměrem a cílem je rozšířit na služby hazardních her poskytované on-line již existující zákaz reklamy, což musí určit předkládající soud.
- 37 S ohledem na veškeré výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že článek 1 směrnice 98/34 je třeba vykládat v tom smyslu, že takové vnitrostátní ustanovení, o jaké se jedná v původním řízení, které stanoví trestní sankce v případě nabídky hazardních her, loterií nebo sázek v tuzemsku bez povolení, nepředstavuje „technický předpis“ ve smyslu tohoto ustanovení, který podléhá oznamovací povinnosti podle čl. 8 odst. 1 této směrnice. Naproti tomu takové vnitrostátní ustanovení, o jaké se jedná v původním řízení, které stanoví trestní sankce v případě reklamy na hazardní hry, loterie nebo sázky, pro něž nebylo vydáno povolení, představuje technický předpis ve smyslu tohoto ustanovení, který podléhá oznamovací povinnosti podle čl. 8 odst. 1 uvedené směrnice, pokud z přípravných prací k tomuto vnitrostátnímu ustanovení jasně vyplývá, že jeho záměrem a cílem je rozšířit na služby hazardních her poskytované on-line již existující zákaz reklamy, což musí určit předkládající soud.

K nákladům řízení

- 38 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Článek 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998, je třeba vykládat v tom smyslu, že takové vnitrostátní ustanovení, o jaké se jedná v původním řízení, které stanoví trestní sankce v případě nabídky hazardních her, loterií nebo sázek v tuzemsku bez povolení, nepředstavuje „technický předpis“ ve smyslu tohoto ustanovení, který podléhá oznamovací povinnosti podle čl. 8 odst. 1 této směrnice. Naproti tomu takové vnitrostátní ustanovení, o jaké se jedná v původním řízení, které stanoví trestní sankce v případě reklamy na hazardní hry, loterie nebo sázky, pro něž nebylo vydáno povolení, představuje technický předpis ve smyslu tohoto ustanovení, který podléhá oznamovací povinnosti podle čl. 8 odst. 1 uvedené směrnice, pokud z přípravných prací k tomuto vnitrostátnímu ustanovení jasně vyplývá, že jeho záměrem a cílem je rozšířit na služby hazardních her poskytované on-line již existující zákaz reklamy, což musí určit předkládající soud.

Podpisy.